

чакъ като ѝ се понарадватъ, хващатъ се за работа. Гостенката имъ се не сърди за това. Тя не иде за день — за два, а за по-дълго врѣме и хубаво разбира, че хората не трѣбва само да се веселятъ, ами и да работятъ. Тя сжщо се хваща за работа и имъ помага. Само едно нѣщо не ѝ е хубаво, дѣто никога не свършва до край работата, която захваща. Пригответи всичко по-трѣбно, почне ... и хайде — отива си. Братъ ѝ свършва всичко. Той никакъ не прилича на нея. Той е трудолюбивъ, грижливъ и неуморенъ — да ти е драго да го гледашъ. Хората като го гледатъ зиматъ примѣръ отъ него и сжщо работятъ. Изглежда, че той се срамува нѣкакъ си отъ характерътъ на по-малката си сестра. Не му се иска да забѣлѣжатъ хората, каква непостоянка е тя — никога до край работата си не искарева. И тѣй се измжква, щото никой не усѣща, кога си тя отива, кога братъ ѝ пристига. Гледашъ, тя вече офейкала, а той се хваналъ на работа.

Подиръ братътъ дожда сръдната сестра. Тя сжщо не е голѣма работница, затова пѣкъ е отлична кжщовница. Да събира и грижливо събраното да пести — Това е нейната работа. Отъ нея хората искатъ смѣтките за своите трудове и при нея се справятъ, кому Богъ е далъ повече, кому по-малко.

Най-старата сестра никакъ не прилича на двѣтъ по-малки и на брата си. Тя всѣкога е необичана отъ хората гостенка, сурова, зла. Малко хора виждатъ добро отъ нея, повечето си патятъ. На нѣкои много скърби и тегло носи. Не ѝ се радватъ хората, и не я сръщатъ съ весело сърдце. Повечето дома си сѣдатъ, да не я виждатъ, да не я сръщатъ.

Стои що стои тя, и хората виждатъ, че скоро ще ги напустне. Усѣща се, че най-малката сестра хубавица